

MINISTERSTVO VNITRA
Ústřední škola F. E. Dzeržinského

Pro služební potřebu!

PŘÍRUČKA VÝCVIKU VE STŘELBĚ Z PISTOLE

Zpracoval kolektiv příslušníků katedry vojensko-tělovýchovné ÚŠ-MV.
Schválila dne 11. září 1962 Metodická komise jmenovaná KRMV č. 179/61
ze dne 2. 6. 1961. — Předseda metodické komise - náčelník katedry
vojenské - mjr. Jindřich Josef.

P r a h a 1 9 6 3

OBSAH

	Strana
Pistole ráže 7,65 mm, vz. 50	
Bojové vlastnosti a technická data	7
Hlavní části	8
Tělo pistole	9
Závěr	11
Zásobník	11
Příslušenství	11
Zajištění pistole	11
Nabíjení pistole	14
Činnost pistole při střelbě	16
Rozebírání a skládání pistole	18
Poruchy při střelbě z pistole	19
Pravidla pro udržování pistole	20
Pravidla pro střelbu z pistole	
Základní postoj	21
Technika uchopení pistole	22
Zamíření	23
Volba záměrného bodu	25
Spouštění	26
Pohyb ruky	27
Zatažení dechu	28
Střelba v omezeném čase	29
Polohy ke střelbě z pistole	31
Nošení pistole	35

Příslušníci MV jsou pro službu vyzbrojováni pistolí ráže 7,65 mm vz. 50, která není ve výzbroji ČSLA. Proto také nebyl dosud vydán žádný předpis k uvedené pistolí. Tato příručka nahrazuje takový předpis a sleduje odstranění dosavadních nedostatků, které zapříčiňují často zbytečná zranění a špatné výsledky ve střelbě v důsledku nedostatečného seznámení s pistolí.

Z hlediska vytvoření lepších podmínek pro střelbu z pistole je příručka zaměřena na seznámení se základními zásadami pro správnou střelbu z pistole.

Při zpracování příručky bylo použito předpisu Pom-pěch-16 a brožury „Jak se stát mistrem střelby“, napsané Ozerovem a Kaplunovem a dále továrního popisu pistole ČZ.

PISTOLE 7,65 mm, vz. 50

Obr. 1. Pistole 7,65 mm, vz. 50

Bojové vlastnosti a použití pistole

Pistole vz. 50 je samočinná zbraň, jednoduché konstrukce (obr. 1). Je seřízena pro střelbu jednotlivými ranami a určena k použití proti nepříteli na blízké vzdálenosti (do 50 m) a k boji muže proti muži. V okamžiku výstřelu je uzavřena.

a) b)

Obr. 2a) 7,65 mm náboj do pistole
b) škořití náboj do pistole

Technická data

Ráže	7,65 mm
Váha pistole se zásobníkem	70 dkg
Počet nábojů v zásobníku	8
Bojová rychlost střelby	8 ran/10 vř.
Největší dostřel	1,200 m
Průraznost (měkké dřevo) na 50 m	12 cm

KONSTRUKCE PISTOLE

Hlavní části

- Tělo pistole
- Závěr
- Vratná pružina
- Zásobník
- Příslušenství

Obr. 3. — Hlavní části pistole.

STRUČNÝ POPIS HLAVNÍCH ČÁSTÍ

Tělo pistole s pevnou hlavní a spušťadlem.

Hlaveň usměrňuje let střely. Je pevně spojena s tělem pistole. Vývrt hlavní má 6 polí a 6 drážek, které tvoří pravotočivou šroubovici. Zadní část hlavní je zesílena a rozšířena v **nábojovou komoru**. Na konci hlavní je vybrání, do kterého zapadá drápek vytahovače.

Tělo pistole je lůžkem většiny pohyblivých součástí. Pod středem těla pistole je **lučik**, který chrání spoušť. Pod hlavní je v těle pistole umístěn **nárazník**, který zajišťuje spojení těla pistole se závěrem. Rýhovaná část nárazníku vyčnívá na pravou stranu těla pistole. Stisknutím nárazníku je umožněn závěru další pohyb dozadu a nadzvednutím můžeme sejmout závěr s těla pistole. Na levé straně těla pistole je **vyhazovač**, který vyhazuje prázdné nábojnice a po vystřelení posledního náboje zadržuje závěr v zadní poloze tím, že podavač zásobníku zatlačí na ozub vyhazovače a tento nadzdvihne. Vyhazovač v této poloze zadrží závěr před posuvem vpřed. Zadní část těla pistole vybíhá dolů v rukojeť, na jejíž levé straně je **záchytká zásobníku a mechanická pojistka**.

Obr. 4. — Tělo pistole.

Spušťadlo (obr. 7)

slouží k uvolnění napjatého kohoutku a přerušení střelby.

Spoušť je

- a) mechanická — se samonapínačem,
- b) s úplným dotahem kohoutku do zadní polohy.

Skládá se ze **spouště, kohoutku s údernou pružinou, spoušťové páky a táhla spouště.**

Táhlo spouště

- vychyluje spoušťovou páku, čímž uvolňuje kohoutek,
- umožňuje samonapínání kohoutku,
- slouží jako **přerušovač.**

Při použití samonapínače klade spoušť větší odpor.

Při použití spouště s úplným dotahem kohoutku do zadní polohy jsou dva odpory. První odpor je měkký a snadno rozeznatelný od druhého, který je tvrdší a kratší.

Spoušťová páka zadržuje kohoutek v napjaté poloze, uvolňuje jej a svým horním raménkem odjišťuje úderník.

Obr. 5. — Průřez těla pistole.

Závěr.

Závěr slouží k napínání kohoutku, k zasouvání nábojů ze zásobníku do nábojové komory a kryje tělo pistole shora. Je v něm uložen **úderník s pojistkou a vytahovač s výstražníkem.** Výstražník nám umožňuje zrakem i hmatem se přesvědčit, zda je náboj v nábojové komoře.

V přední části je otvor pro hlaveň a z vnitřní strany lůžko pro vratnou pružinu. Na pravé straně je **výhozné okénko** a uvnitř půlkruhové **vybrání pro přerušovač.** Zadní část má vývrt pro úderník a samočinnou pojistku úderníku.

Na povrchu závěru je pevná **muška a hledí,** které je po nastřelení pistole zajištěno důlčíkem.

Rýhovaná část umožňuje snadnější stažení závěru při nabíjení.

Vratná pružina.

Vratná pružina vrací závěr do přední polohy a je na jednom konci rozšířená. Na hlaveň se nasazuje užším koncem.

Zásobník.

Zásobník pojme 8 nábojů. Skládá se z **pouzdra zásobníku, podavače, pružiny podavače a dna.** V horní pravé části pouzdra je vybrání pro záchytku zásobníku.

Příslušenství pistole.

K příslušenství pistole patří:

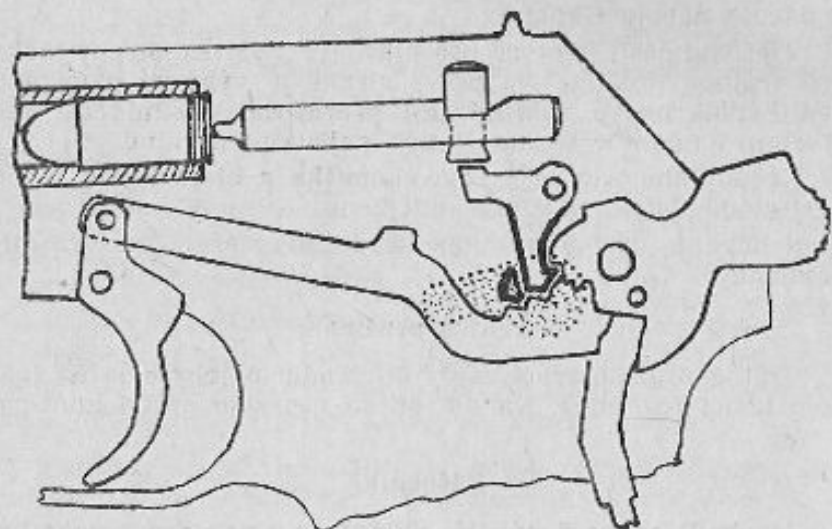
- brašna kožená pro pistoli,
- brašna kožená podpažní pro pistoli,
- brašnička kožená na zásobník,
- čistící kartáček,
- dva zásobníky,
- 16 kusů nábojů.

Zajištění pistole.

Pistole vz. 50 má k zajištění pojistku **mechanickou a úderníkovou.**

Mechanická pojistka má tři funkční polohy:

zajištěno - raménko pojistky zakrývá červený důlčík, ozub pojistky zapadne do vybrání v spoušťovém táhlu, spoušťové táhlo zabírá za pojistku a proto nelze stisknout ani spoušť (obr. 6).

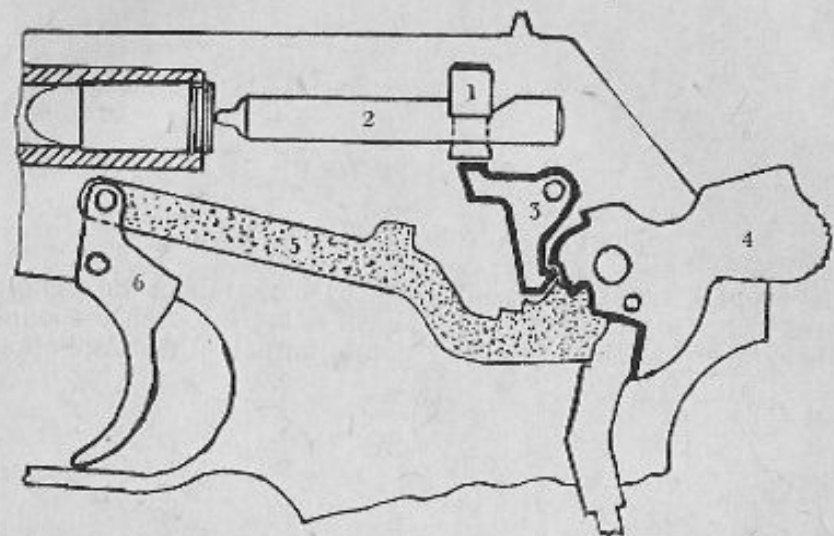

Obr. 6. — Poloha součástí zajištěné pistole.

Vypuštění kohoutku — raménko pojistky se stlačí dolů na doraz. Pojistkou je vykloněna spoušťová páka, která uvolní kohoutek. Kohoutek neudeří na úderník, protože je zastaven o tělo pojistky.

Odjištěno - raménko pojistky je vysunuto nahoru. Spoušťovému táhlu nebrání nic k zabránění za spoušťovou páku (obr. 7).

Aby nemohlo dojít k nežádoucímu výstřelu (např. při pádu odjištěné pistole) při napínání vypuštěného kohoutku, je pistole ještě opatřena samočinnou **pojistkou úderníku**. Samočinná pojistka, která zajišťuje úderník, je odpružena a uložena v závěru. **Odjistí se jen tehdy, když střelec stiskl spoušť.** Po uvolnění spouště, zpruha samočinné pojistky tlačí pojistku do její původní polohy, přičemž vrací úderník dozadu.

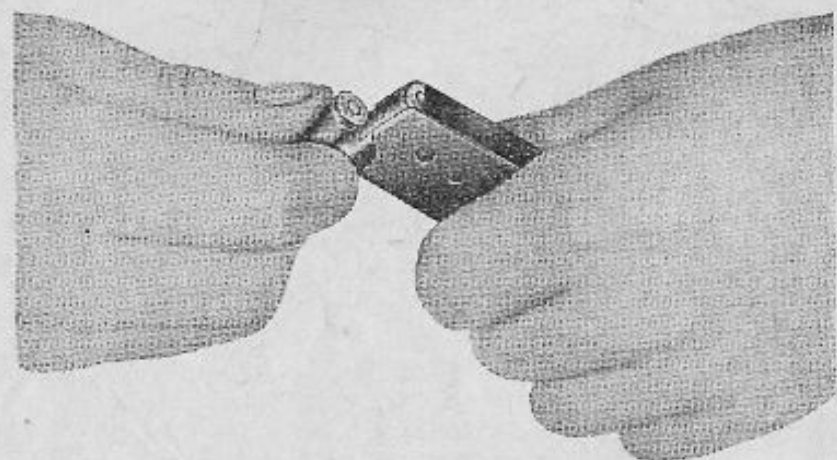
Obr. 7. — Poloha součástí při odjištění mechanické pojistky:

1 - úderníková pojistka	2 - úderník
3 - spoušťová páka	4 - kohoutek
5 - spoušťové táhlo	6 - spoušť

NABÍJENÍ PISTOLE

Pojistka je v poloze zajištěno.

Zásobník naplníme ručně (obr. 8) a zasuneme do pistole levou rukou na doraz (obr. 9). Horní náboj je opřen o spodní stěnu závěru a mírně vtlačen s ostatními náboji do zásobníku.

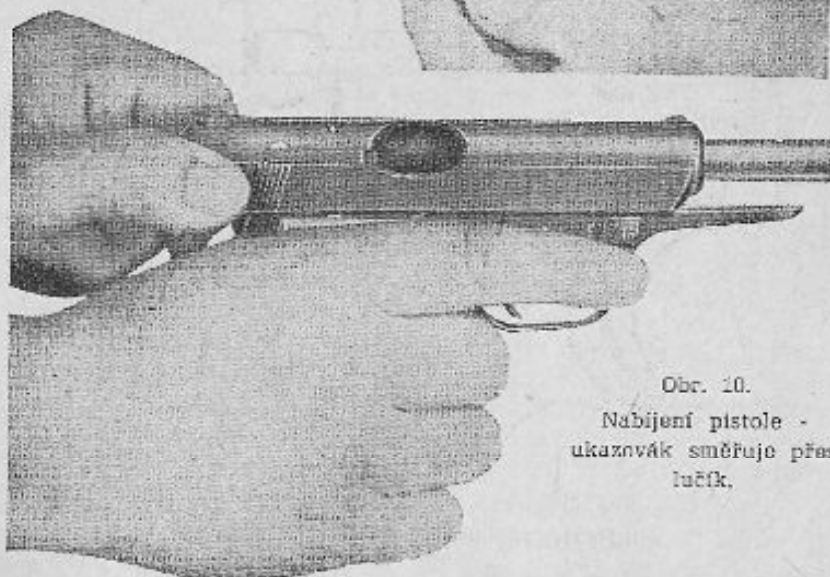

Obr. 8. — Plnění zásobníku náboji.

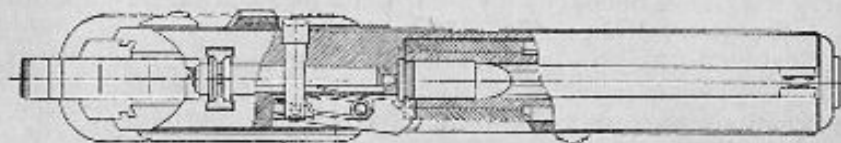
Tím dojde k mírnému stlačení pružiny podavače. Rukou stáhneme závěr do zadní polohy (obr. 10) a bez přidržování pustíme dopředu. Přitom zůstane kohoutek v napjaté poloze zadržén spoušťovou pákou a první náboj ze zásobníku se zasune do nábojové komory. Drápek vytahovače zapadne do drážky nábojnice a v důsledku toho vytahovač zadní částí vytlačí výstražník dolůva, že je ho možno dobře vidět (ohmatat) (obr. 11). Tím je pistole nabita.

Obr. 9.
Zasunutí zásobníku.

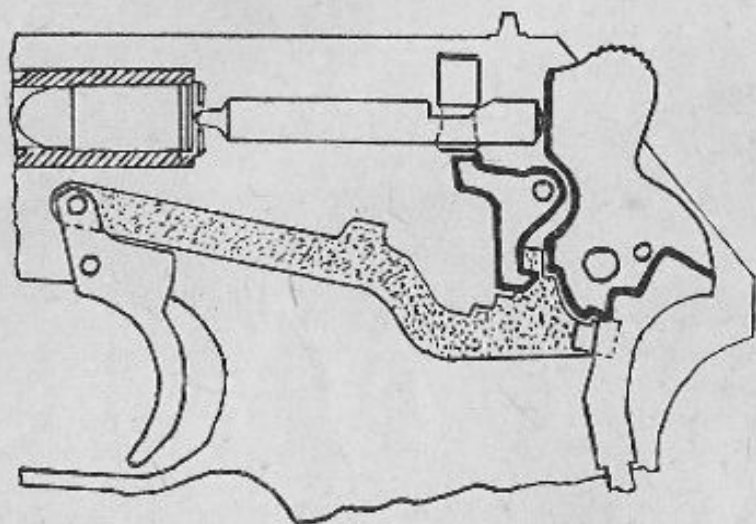
Obr. 10.
Nabíjení pistole -
ukazovák směřuje přes
lučik.

Obr. 11. — Poloha vytahovače a výstražníku při nabité pistoli.

ČINNOST PISTOLE A JEJÍCH ČÁSTÍ PŘI STŘELBĚ

Odjistíme pojistku. Stisknutím spouště dojde prostřednictvím spouštěného táhla k vychýlení spoušťové páky, tím se uvolní kohoutek, který je vržen údernou pružinou dopředu. Horní rameno spoušťové páky současně tlačí úderníkovou (samočinnou) pojistku, která je vytlačena z příčné drážky

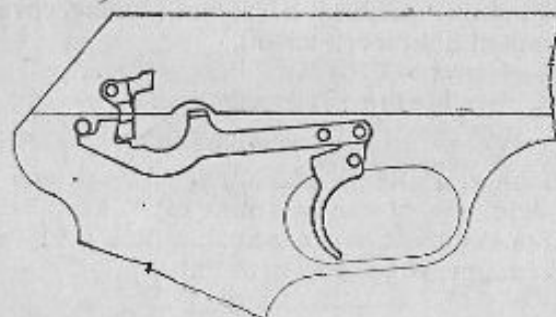

Obr. 12. — Poloha součástí při stisknutí spouště, úderníková pojistka odjistěna, kohoutek dopadl na úderník.

úderníku a tím dojde k odjistění úderníku. Kohoutek přenesl energii na neodpružený úderník, který narazí na zápalku a dojde k výstřelu (obr. 12).

Působením tlaku plynů na dno nábojnice a závěr, jde závěr dozadu, přičemž tlačí vratnou pružinu. Vytahovač vytahuje prázdnou nábojnici. Nábojnice naráží na vyhazovač a je vy-

hozena výhozným okénkem. Pravá spodní strana závěru najíždí na přerušovač (obr. 13), který sníží a tím dojde k odpojení spoušťového táhla od spoušťové páky. Spoušťová páka se vrátí do původní polohy a je připravena zadržet kohoutek. Zadní část závěru tlačí kohoutek, který je zachycen v natažené poloze spoušťovou pákou. Další náboj ze zá-

Obr. 13. — Pravá spodní strana závěru najíždí na přerušovač, čímž dojde k uvolnění spoušťové páky.

sobníku je podavačem vysunut před zasouvací ozuby závěru. Jakmile závěr dojde do nejzašší polohy, je vržen vratnou pružinou vpřed. Tato činnost se opakuje až do vystřelení posledního náboje, kdy podavač zásobníku nadzvedne vyhazovač, který opřením o lůžko pro dno náboje závěr zadrží v zadní poloze.

Má-li být pokračováno ve střelbě, je třeba vyměnit zásobník, závěr stáhnout dozadu a bez přidržování pustit. V jednotlivých případech se může stát, že drápek vyhazovače zaskočí pod podavač zásobníku a zásobník nelze z pistole vyjmout. V takovém případě je třeba pistolí rozebrat, odtáhnout vyhazovač doleva a teprve potom vyjmout zásobník.

ROZEBÍRÁNÍ PISTOLE

Pistoli příslušník rozebírá k čištění, konzervování a případně k odstranění některých závad.

Postup při rozebírání.

Pojistku přeřadíme do polohy **zajištěno**.

Vyjmeme zásobník. Palcem pravé ruky stiskneme záchytku zásobníku a vyjmeme zásobník (obr. 14). Levou rukou stáhneme závěr poněkud dozadu a nahlédnutím do nábojové komory se přesvědčíme, zda-li v ní není náboj.

Obr. 14.
Vyjímání zásobníku.

Sejmeme závěr. Ukazovákem pravé ruky stiskneme nárazník, levou rukou stáhneme závěr do zadní polohy, mírně jej nadzvedneme a pomalým pouštěním závěru dopředu jej sejmeme (obr. 15).

Obr. 15. — Stisknutí nárazníku a snímání závěru. Pistoli držíme tak, aby ukazováček netlačil na spoušť.

Z hlavně sejmeme vratnou pružinu. Další rozebírání pistole mohou provádět **jen pracovníci bojové techniky**.

Skládání pistole provádíme obráceným způsobem. Vratnou pružinu nasunujeme na hlaveň užším koncem.

Nejčastější poruchy při střelbě z pistole 7,65 mm, vz. 50.

Porucha	Příčina poruchy	Způsob odstranění poruchy
1) Po vystřelení posledního náboje nelze vyjmout zásobník	Drápek vyhazovače podskočil pod podavač zásobníku.	Rozbrat pistoli, odtáhnout vyhazovač mírně vlevo a vyjmout zásobník.

2) Selhaná.	Vadný náboj.	Je-li dostatek času, palcem pravé ruky natáhnout kohoutek a opakovat výstřel. Jinak rychle vyměnit náboj v nábojové komoře stažením závěru do zadní polohy.
	Nedovření závěru při nabíjení.	Dlaní zatlačit závěr dopředu, nebo opakovat nabíjení.
3) Nepodání náboje.	Zásobník špatně zasunut.	Zásobník domáčknout, až se dno zásobníku kryje s koncem rukojeti.
	Unavená pružina podavače.	Vyměnit zásobník.
4) Nevyhození (skřípnutí) nábojnice.	Vadný náboj (starý, zavlhlý). Špatná funkce vyházovače.	Zajistit pistolí. Vymout zásobník. Rukou, ve které držíme pistolí, vyklonit pistolí poněkud doprava a druhou rukou stáhnout závěr lehce do zadní polohy a nábojnici vyhodit z pistole. Závěr bez přidržování spustit dopředu. Není-li dostatek času, zásobník se nevyjímá.

U většiny ostatních závad je potřeba pistolí odevzdat do opravy pracovníkům bojové techniky MV.

PRAVIDLA PRO UDRŽOVÁNÍ PISTOLE

Každý příslušník je povinen udržovat svoji pistolí v čistotě, v neustálé bojové pohotovosti, mít ji slabě nakonzervovanou a opatrně s ní zacházet.

Před odchodem do služby je třeba se vždy **přesvědčit, zda je pistole schopna k použití**. Před střelbou, dovoluje-li to situace, vyčistit hlaveň do sucha.

Ošetřování a konzervování pistole se provádí podle vydaných směrnic MV.

PRAVIDLA PRO STŘELBU Z PISTOLE

Všeobecně.

Ovládnutí správné a přesné střelby z pistole je velmi náročným úkolem pro střelce a to z těchto důvodů:

- není zde dlouhé pažby,
- záchytný bod zpětného rázu je téměř kolmý k ose hlavně,
- náměr nelze měnit pomocí hledí,
- klade značnou náročnost na polohu střelce.

Střílí se zpravidla vstoje, zbraň se drží v jedné ruce. Vyžaduje-li to situace, střílí se i v jiných polohách (vleže, vkleče), při dodržení základních ustanovení.

Základní postoj.

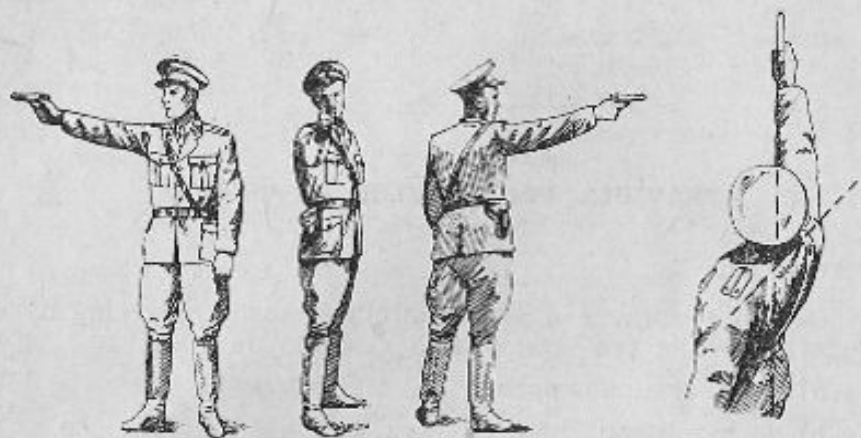
Nejvýhodnějším postojem při střelbě z pistole je **stát bokem k cíli**, abychom získali co nejúčelnější polohu těla. pravé (levé) ruky a celkovou stabilitu.

Chodidla jsou rozkročena přibližně v šíři ramen a přirozeně rozevřena. Postavení nohou příliš blízko sebe není žádoucí, neboť tím se sblíží body opory o zem, což má nepříznivý vliv na stabilitu střelce. Příliš široký postoj není rovněž žádoucí, protože vyžaduje značnou námahu svalů a rychle vyvolává únavu.

Váha těla je rovnoměrně rozložena na obě nohy.

Trup střelce není předkloněn ani zakloněn.

Správná poloha **paže** je velmi důležitá, protože drží zbraň. Natáhneme-li příliš ruku, zbytečně napínáme určitou část svalů. Proto se pokládá za nejvýhodnější pozdvihnout ruku zlehka **bez napětí** do úrovně očí (obr. 16).

Obr. 16. — Postoj střelce z pistole.

Technika uchopení pistole.

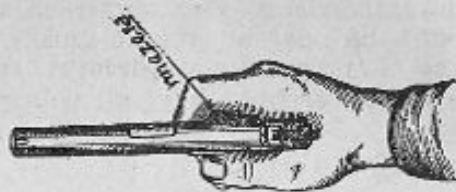
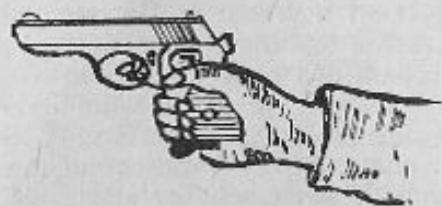
Vlivem zpětného rázu se pistole při střelbě vychýlí nahoru a proto poloha rukojeti v ruce musí být taková, aby pistole měla vždy přibližně **stejný úhel zdvihu**. Je přirozené, že při malých rozměrech pistole a při krátké hlavní se velikost úhlu zdvihu projevuje na přesnosti střelby z pistole ve značně větší míře než z pušky.

Rukojeť pistole se drží **zpředu prsty, zezadu dlaní**. Poloha zadní části rukojeti v ruce má též význam jako poloha pažby pušky při opoře v rameni střelce.

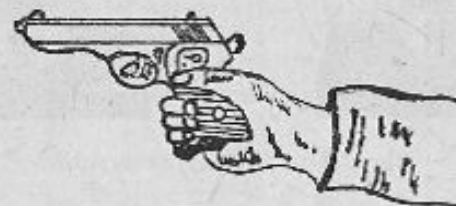
Palce ruky je natažen podél strany těla pistole přibližně rovnoběžně se směrem hlavně. **Ukazováček** spočívá **prvním článkem** na spoušti, takže mezi pravou stranou těla pistole a ukazováčkem je **mezera** (obr. 17). Tato poloha ukazováčku nejlépe dovoluje stahovat spoušť dozadu a nezpůsobuje uchýlení pistole namířené na cíl.

Poloha pistole v ruce musí být vždy stejná. Podle toho, jak kdo má velkou ruku a dlouhé prsty, mohou prsty rukojeť více, nebo méně obepínat, ale polohu zadní části rukojeti pistole, palce a ukazováčku **nelze měnit**.

Méně zkušení střelci, snažíce se překonat odpor spouště menší námahou ukazováčku, tlačí na jazýček spouště druhým článkem prstu, což způsobuje uchýlení střel vlevo.

Obr. 17. — Správná poloha uchopení pistole.

Obr. 18. — Nesprávná poloha uchopení pistole (zásahy budou vysoké).

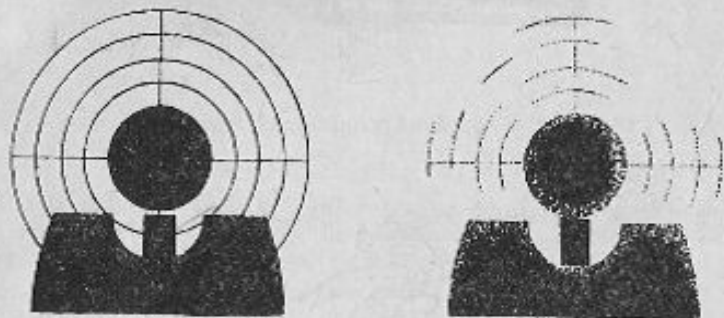
Zamíření.

Pistoli zamířujeme na cíl pomocí mířidel. Pro přesné zamíření pistole na cíl je nutné **uvést mušku do správné polohy v zářezu hledí a pak vrchol mušky na záměrný bod** (obr. 19). To však není nijak jednoduché, protože se zbraň v natažené paži chvěje a zářez hledí, muška a záměrný bod jsou v různých vzdálenostech od oka střelce. Lidské oko není schopno současně vidět stejně jasně různě vzdálené předměty. Z toho vyplývá, že není možné vidět současně se stejnou výrazností záměrný bod, mušku a zářez hledí. To prakticky ztěžuje přesné zamíření.

Protože zářez hledí a vrchol mušky jsou umístěny blízko sebe a při zamířování se zdají v jedné rovině, rozlišujeme vlastně při zamířování dva body — **mířidla a záměrný bod**.

Jak ukazuje skutečnost, je při výcviku nejdůležitější soustředit pozornost na mířidla a do určité míry zanedbat zřetelnost záměrného bodu. Chyby v nastavení mušky do zářezu hledí způsobují značně větší úchyly střel, než některé snadno postřehnutelné úchyly vrcholu rovné mušky od záměrného bodu.

Přesnost zamíření závisí tedy na správném nastavení mušky v zářezu hledí a na udržení vrcholu mušky na záměrném bodu. Je třeba se řídit pravidlem: **udržovat rovnou mušku, dívat se upřeně na její vrchol i když cíl vidíme nejasně**.

Obr. 19. — Obrazy zamíření.

Mnozí nezkušení střelci se dopouštějí té chyby, že chtějí opravovat svou střelbu jemnou, hrubou či uchýlenou muškou.

Jestliže se pistole odkloní směrem dolů o 1 mm a udržíme rovnou mušku, bude úchylna střely na 50 m kolem 6,5 cm, tedy musíme zasáhnout cíl [obr. 20 vlevo].

Obr. 20. — Obrazy zamíření: vlevo - správné, vpravo - nesprávné.

Skloníme-li pistoli tak, že mezi vrcholem mušky a záměrnými hranami vznikne rovněž mezera 1 mm [jemná muška], bude úchylna střely na 50 mm přes 25 cm, to znamená, že mineme cíl [obr. 20 vpravo].

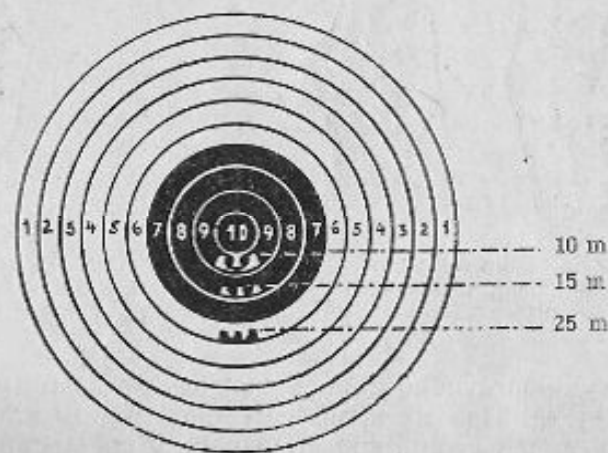
Vytočení pistole způsobuje uchýlení zásahů na stranu vytočení [obr. 21].

Obr. 21. — Vytočení pistole vpravo.

Volba záměrného bodu při střelbě z pistole vz. 50.

Při střelbě z pistole je důležitá volba záměrného bodu. Údaje na obrázku nám ukazují místo **pravděpodobného záměrného**

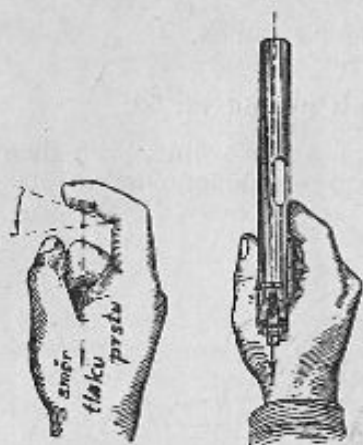
Obr. 22. — Záměrné body na terči č. 4.

ného bodu při střelbě na sportovní terč č. 4 v různých vzdálenostech. Obrázek slouží jako pomůcka střelcům začátečnickům. Dobře vycvičený střelec zná záměrné body, které si vyhledal na základě vlastní střelecké praxe.

Spouštění.

Technika spouštění je při střelbě z pistole velmi důležitá. Stačí udělat neopatrný pohyb ukazováčkem při stisknutí spouště a střela mine cíl. K výstřelu je třeba vyvinout **plynulý** tlak na spoušť **prvním článkem** ukazováčku (obr. 23). Tato poloha umožňuje uskutečnit přímočarý tlak na spoušť směrem dozadu, aniž se při tom pohne pistolí a to proto, že se zbývající část ukazováčku **nedotýká** pistole.

Při stisknutí spouště druhým článkem ukazováčku dochází k vychýlení pistole (obr. 24).

Obr. 23.
Směr tlaku ukazováčku
při spouštění.

Obr. 24. — Nesprávné
spouštění druhým
článkem ukazováčku.

Návyky správného uchopení pistole se pěstují u střelce již při nácvičce. Tlak na spoušť při spouštění se musí zvětšovat plynule, neboť rychlé spouštění vede u začátečníka ke strhávání spouště. Proto nejlepší kontrolou správného spouštění je nácvičce bez střelby.

Při střelbě vstojí bez opory se nemůže dosáhnout, aby se ruka vůbec nepohnula. Pohyb ruky musí však být zpravidla v rozmezí cíle. U střelců začátečnicků se projevuje snaha vystihnout okamžik, kdy vrchol rovné mušky je v záměrném bodě, a v tom okamžiku spustit. To je největší chyba. Střelec se musí zaměřit na plynulé zvyšování tlaku na spoušť. Bude-li čekat na výhodný okamžik polohy zbraně a náhle spustí, budou úchytky velké. Proto při značných úchytkách rovné mušky od záměrného bodu, musí střelec, aniž zesílí nebo zeslabí tlak na spoušť, upřesnit zamíření a znovu zesílit tlak ukazováčku. Zejména u začátečnicků platí, že výstřel nesmějí očekávat.

Ruka střelce se může pohybovat třemi způsoby:

a) Ruka se pohybuje v zápěstí (obr. 25).

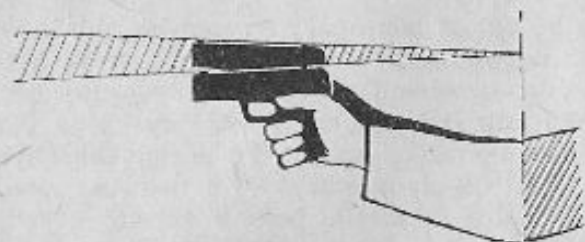
Je to rychlé, drobné chvění. Oko při tom nemůže kontrolovat výkyvy ruky a střelec proto nepokládá tuto úchytku za důležitou. A přece právě zde dochází k největšímu úhlu odklonu, neboť vrchol úhlu je v zápěstí. Tento způsob je pro střelbu **nevýhodný**. Odstraníme jej volným držením pistole.

Obr. 25. — Pohyb ruky v zápěstí.

b) Ruka se pohybuje v lokti (obr. 26).

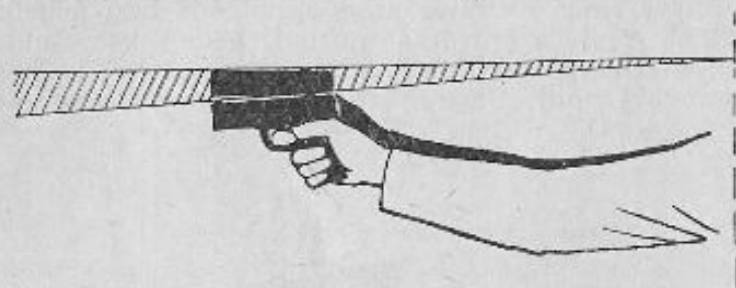
Ohýbá se v loketním kloubu. Vrchol úhlu je již dále od pistole. Při stejném vychýlení jako v prvním případě je úhel odklonu menší. I tento způsob je pro střelbu **méně výhodný**. Odstraníme jej volným natažením paže.

Obr. 26. — Pohyb ruky v lokti.

c) Ruka se pohybuje jen v ramenním kloubu [obr. 27].

Je to pomalé pohybování celé paže, která se neohýbá v lokti ani v zápěstí. I při stejném vychýlení jako u předcházejících případů, bude úhel odklonu nejmenší, neboť vrchol tohoto úhlu je v ramenním kloubu, tedy dosti daleko od pistole. Tento způsob je pro přesnou střelbu **nejvýhodnější**.

Obr. 27. — Pohyb ruky v ramenním kloubu.

Nezkušenému střelci se mohou zdát výkyvy mušky velké, promítně-li si mušku a její pohyb na vzdálený cíl. Proto je si třeba uvědomit, že celý obraz míření není v rovině cíle, ale v rovině mušky. Výkyvy mušky se potom jeví malé a pravděpodobnost zásahu je větší.

Zatajování dechu při střelbě.

Zatajit dech je možné po výdechu i po vdechu. Lze lehce pozorovat, že stav napětí vzniklý zatajením dechu při vdechu

je rychle vystřídán výdechem, a že nové vdechnutí začíná teprve po určité přestávce.

Při střelbě je nejvýhodnější zadržovat a spouštět v okamžiku přestávky v dýchání po přirozeném výdechu.

Zkušený střelec zatají dech v okamžiku upřesnění zamíření, před započítáním tlaku na spoušť. Střelec před výstřelem zpravidla vdechne, pomalu vydechne, zatají dech a soustředí svoji pozornost na udržení rovné mušky v záměrném bodě a na plynulé spouštění.

Při rychlé střelbě zatajuje střelec dech rychle za sebou, vdechuje a vydechuje v přestávkách mezi výstřely, nebo je schopen vystřelit několik ran rychle za sebou při jediném zatajení dechu.

Střelba v omezeném čase na nepohyblivý cíl.

Střelba z pistole v omezeném čase je nejnáročnějším druhem střelby a vyžaduje pečlivé přípravy střelce. Střelec musí být vycvičen v rychlém provádění střeleckých úkonů a umět správně rozdělit dobu mezi jednotlivými výstřely.

Při střelbě v omezeném čase se rychlosti výstřelu dosahuje **dovednou a jistou činností střelce**. Urychlit výstřel znamená, že je třeba strhávat spoušť nebo se dopouštět nepřesnosti v zamíření. Základní pravidla přesné střelby (přesné zamíření a plynulé spouštění) **plně platí** i při střelbě v omezeném čase.

Technika střelby v omezeném čase spočívá:

- v rychlém natažení paže a usměrnění zbraně na cíl (pistole se v ruce drží pevněji),
- při tom přesně usměrnit mušku v zářezu hledí a současně překonat první odpor spouště.

Pozornost střelce při každém výstřelu musí být soustředěna na udržení rovné mušky v záměrném bodě a na plynulé spouštění.

Při míření cílů v šířce je nejvýhodnější postřelování cílů **zprava doleva**. To se vysvětluje tím, že zbraň se při výstřelu následkem zpětného rázu vychýlí nahoru a vlevo, což umožňuje rychlejší zamíření na cíl vlevo, mimo to je vidět během střelby další cíle.

V bezpečnostní praxi se mohou stát případy, kdy nebude možné všech zásad přesné střelby dodržet. Může tomu tak být

při jízdě v automobilu, při různých nenadálých situacích a zejména pokud jde o střelbu v místnostech.

Se zřetelem ke konkrétním podmínkám pro střelbu je třeba vždy určit nejúčelnější způsob střelby.

Přesto je si potřeba uvědomovat, že základem dobrých výsledků střelby je **miřená střelba**.

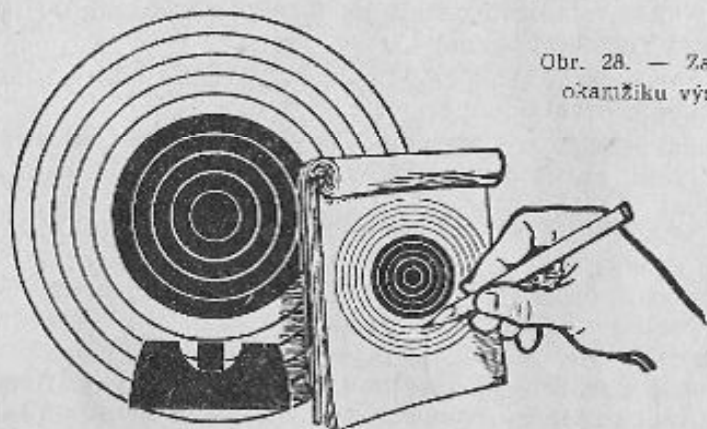
Získávání návyků.

Při střelbě z pistole je potřeba zachovávat správnou polohu ruky, nohou, trupu, správnou polohu zbraně, umět zatajovat dech, zamířovat a plynule spouštět. Takové množství prvků, které je třeba mít při střelbě stále na mysli, nutně by způsobilo rozptýlení pozornosti. Proto musí střelec jednotlivé úkony provádět s určitou zručností, **získanou soustavným nácvikem**. Návyky získáváme mnohonásobným opakováním všech úkolů spojených se střelbou, tj. střeleckou trénýrovkou.

Trénink za použití školního náboje nebo i bez těchto nábojů nám umožňuje lepší kontrolu spouštění, zamíření a hlavně šetří čas.

Nejvhodnější způsob získávání návyků a zdokonalování ve střelbě je tedy nácvik s použitím školních nábojů a střelba ostrými náboji je již ověřením si výsledků.

Při nácviku je si třeba zapamatovat polohu rovné mušky k záměrnému bodu. Zkušený střelec si vždy **zapamatuje, kam směřovala záměrná při každém spuštění** a označí si místo na terči (obr. 28). To mu dovoluje udělat si úsudek o přesnosti střelby z pistole a správně zhodnotit svoji střelbu.

Obr. 28. — Zachycení okamžiku výstřelu.

POLOHY KE STŘELBĚ Z PISTOLE

V příručce byla popsána základní poloha příslušníka MV vstoje (obr. 29). Tato poloha je nejobecněji používanou a proto jí byla věnována taková pozornost. Polohy vstoje je třeba užívat při výcviku ve střelbě na střelnicích. Příslušník však musí přizpůsobovat v případech použití zbraně svoji polohu charakteru terénních tvarů a terénních předmětů. Dále

Obr. 29. — Základní poloha vstoje.

svoji polohu musí volit podle charakteru a intenzity odporu protivníka. Vzhledem k uvedeným okolnostem jsou dále popisovány a ukázány některé další polohy, kterých v praktickém výkonu služby může příslušník využít.

Způsob střelby z pistole s využitím krytu.

Z krytu znamená střílet za nějakým terénním předmětem nebo tvarem. Příslušník využije terénního předmětu nebo tvaru jako krytu a dále jako opory pravé (levé) ruky, ve které má pistoli (obr. 30).

Obr. 30. — Základní poloha vstojе za terénním předmětem.

Použije-li příslušník takového předmětu, o který může svoji ruku podopřít, pak to provede tak, že položí pravou (levou) ruku s pistolí na oporu, **aby však rukojeť pistole se o ni neopírala** (obr. 31, 32, 33).

Obr. 31. — Poloha vstojе. Ruka spočívá na opoře.

Obr. 32. — Poloha vleže. Příslušník využívá terénního tvaru.

Obr. 33. - Poloha vkleče
Ruka spočívá na opoře.

Obr. 34. — Poloha vleže. Levá ruka zpevňuje pravou.

Dostane-li se příslušník do takové situace, kde bude nevhodnější použít polohy vleže a nebude možné použít žádné opory pak lze pravou (levou) ruku zpevnit v zápěstí druhou rukou (obr. 34).

NOŠENÍ PISTOLE

Služební pistolí nosí příslušníci ve stejnokroji v brašně na pravé straně opasku. Je-li příslušník oděn ve vycházkovém stejnokroji, nebo koná-li službu v civilním oděvu, nosí pistolí v podpažní brašně.

Nosit pistolí jiným způsobem, např. v aktovce a jiných zavazadlech je zakázáno.

Příslušníci jsou povinni vždy nosit pistolí při výkonu bezpečnostní služby. Pistole může být ostře nabitá (tj. náboj vsunut v nábojové komoře) jen při výkonu služby, při které lze předpokládat možnost jejího použití. V tomto případě však musí být pistole zajištěna a kohoutek vypuštěn v přední poloze. Odjističení provede příslušník ve vhodném okamžiku před služebním zákrokem při kterém předpokládá použití zbraně.

V ostatních případech nosí se pistole s plným zásobníkem v těle pistole, přičemž náboj **není** zasunut v nábojové komoře.

Příslušníci nemusí mít přidělenou pistolí stále u sebe pokud vystupují v civilním oděvu. Náčelník součástí však může nařídit, vyžaduje-li toho bezpečnostní situace, aby příslušníci i v době služebního volna nosili u sebe služební pistolí.

Příslušníci, kteří v době služebního volna nosí stejnokroj, musí mít pistolí vždy u sebe.

Soukromě pistole může příslušník použít jen když provádí služební zákrok (před jehož provedením se za příslušníka, vzhledem k civilnímu oděvu prohlásí), nebo v případě sebeobrany.

Příslušníci v civilním obleku, kteří ve služební době, nebo v době služebního volna nemusí mít služební pistolí u sebe, mohou si ji uložit v objektu MV na takovém místě a takovým způsobem, aby se jí nemohla zmocnit nepovolaná osoba a aby pistole nemohlo být zneužito.

Příslušníci, kteří nosí pistolí stále u sebe i v době služebního volna, musí při úschově v bytě, zejména kde jsou děti, nebo

kde mají přístup cizí osoby, při přenocování v neslužebních místnostech, zajistit pečlivě služební pistoli před zcizením a zneužitím.

Při úschově pistole v bytě, dovoluje-li to bezpečnostní sítuace, pistoli vybit, vyjmout zásobník a odděleně jej uschovat.

Příslušníci, kteří odcházejí na léčení, nebo na dovolenou, jsou povinni odevzdat služební zbraně k uschování nejbližšímu nadřízenému. Nedovoluje-li zdravotní stav příslušníka, aby služební zbraň odevzdal, zajistí jeho nejbližší nadřízený její odebrání a bezpečné uložení.

V případě onemocnění příslušníka na cestě, nebo při do-pravní nehodě, je povinností příslušníků, kteří jsou přítomni, nebo případ vyšetřují odebrat postiženému příslušníku zbraň a zaslat ji příslušné součásti. Zbraň se odebere příslušníku rovněž v těch případech, kdy se vlastní vinou učinil nezpůsobným k dalšímu výkonu služby (opilství a podobně).

Příslušníci, kteří nosí služební zbraň, jsou povinni mít vždy u sebe služební průkaz.

Podrobně projednává o těchto otázkách RMV č. 108/1958 ze dne 1. srpna 1958.